

Núm. de Protocol: 1000085/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000089/2017

SENTÈNCIA 28-2018

PARTS:

Apel·lant: Sra. M.J.M.P.D.

Representant: *Ídem*

Advocada: Sra. B.R.T.

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. C.M.S.

Advocat: Sr. D.M.T.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, setze de març de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000085/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. M.J.M.P.D. va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què impugnava les resolucions d'aquest organisme de 29 de març i 28 de juny de 2016, en virtut de les quals es va suspendre el pagament de les prestacions econòmiques d'incapacitat temporal, amb efectes del 20 d'abril de 2016, atorgant-li una pensió d'invalidesa per malaltia comuna del grup 1.

La sentència d'1 de setembre de 2017 de la Secció Administrativa de la Batllia ha desestimat la demanda encaminada a l'obtenció d'una pensió del grup 2, ja que, segons el resultat de les proves pericials, la interessada pot realitzar activitats laborals de caràcter sedentari.

2.- L'agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, que es fonamenta en l'existència d'una errònia valoració de la prova practicada. La interessada admet que el seu trastorn adaptatiu no l'impedeix des del punt de vista psiquiàtric desenvolupar un treball. Tanmateix, considera que no pot realitzar cap activitat sedentària si no és de caràcter intel·lectual, i que això no resulta viable pel seu nivell de formació.

3.- La representació de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat la confirmació íntegra de la sentència apel·lada, que considera plenament ajustada a dret. Estima que el resultat de les proves practicades evidencia que la interessada no es troba incapacitada per a tot tipus de treball.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió debatuda en aquest procés consisteix en determinar si resulta ajustada a dret la resolució de la CASS que ha acordat concedir a l'agent una pensió d'invalidesa per malaltia comuna del grup 1, o bé si, com sol·licita la interessada, li correspon una prestació del grup 2.

Com resulta de l'article 169 del text consolidat de la Llei de la seguretat social, es classifiquen en el grup 1 els beneficiaris d'una pensió d'invalidesa que poden continuar treballant, mentre que ho són en el grup 2 els assegurats que queden incapacitats per exercir qualsevol activitat professional.

En l'aplicació d'aquest precepte, cal tenir en compte que, com ha declarat aquesta Sala de forma reiterada, el fet de que els tribunals no

estiguin vinculats pel resultat del dictamen pericial, com diu l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, no suposa que aquest no sigui un element de judici de particular rellevància, singularment quan es tracta d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica.

Tercer.- L'examen de les actuacions permet apreciar que, com ha conclòs la sentència apel·lada, cap dels dos dictàmens pericials conclouen que la interessada estigui incapacitada per a exercir qualsevol activitat laboral. Així resulta, indubtablement, de l'informe psiquiàtric, segons el qual el trastorn adaptatiu que presenta l'agent no constitueix una malaltia mental, sinó una forma de reaccionar davant els esdeveniments estressants de la vida, per la qual cosa pot realitzar activitats laborals. De fet, l'apel·lant no discuteix aquesta conclusió en el present recurs.

La qüestió litigiosa es circumscriu, doncs, a la valoració del dictamen pericial realitzat pel Dr. V. (foli 180 de les actuacions). Segons aquest informe, la recurrent pateix unes molt importants seqüeles funcionals i anatòmiques a nivell de la columna dorso-lumbar, així com una ciàtica bilateral, una limitació mitjana dels moviments d'ambdues espatlles i una diabetis tipus II mal equilibrada. Tanmateix, malgrat l'elevat grau d'incapacitat, l'informe conclou que la interessada no podria tenir una activitat laboral com l'anterior, de dependent o reposadora en un supermercat, però pot efectuar treballs de caràcter estrictament sedentari, que no comportin cap tipus d'esforç suplementari.

Aquesta conclusió coincideix plenament amb la del dictamen de la metgessa independent que va intervenir en la fase de recurs administratiu previ, segons l'article 257.2 de la Llei de la seguretat social. Segons aquest informe, la interessada pot efectuar una activitat laboral sedentària, una vegada resolts el seu problemes psíquics, que, com abans s'ha vist no són en realitat incapacitants.

Com ha dit aquesta Sala en reiterades ocasions, la classificació de la invalidesa en un o altre dels grups que contempla l'article 169 de la Llei de la seguretat social depèn exclusivament de criteris mèdics i no dels factors personals o subjectius, a diferència del que succeeix amb la determinació del grau d'invalidesa que regula l'article 168 de la pròpia llei.

En conseqüència, si tant l'informe de la metgessa independent com el dictamen pericial conclouen que la recurrent pot desenvolupar una activitat laboral sedentària, la conclusió obligada és la de que procedeix una pensió d'invalidesa del grup 1, com han acordat les resolucions administratives impugnades i la sentència del Tribunal *a quo*.

Per tot això, s'ha de desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació que formula la part agent.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. M.J.M.P.D. contra la sentència dictada l'1 de setembre de 2017 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.